

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

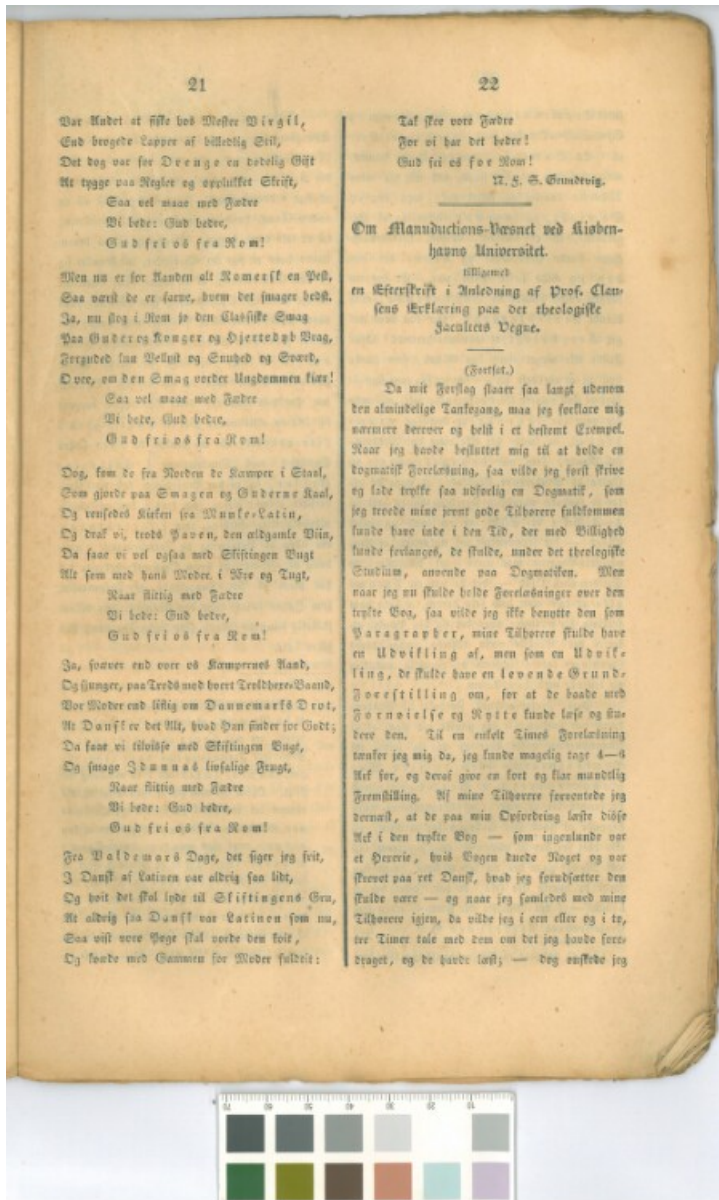
Titel: Udrag fra Romer-Vise

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 20. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1837_573-txt-shoot-idm429/facsimile.pdf (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Der kaldet at stille ved Messer Virgil,
 Gud brogede Lopper af blidelig Stil,
 Det dog var for Drengs en tadelig Gift
 At tygge paa Nigler og avsluttet Skrift,
 Saa vel maas med Jæder
 Vi bede: Gud bede,
 Gud sei os fra Rom!

Men nu er for Norden alt Romersk en Pæl,
 Saa værd de er farve, hvem det smager bedst,
 Ja, nu dog i Rom jo den Glasfiske Smag
 Paa Gaderes Konger og Hjertedigt Waag,
 Fergudee saa Vælsk og Smuk og Svæst,
 Ove, om den Smag verdet Ungdommen kær!
 Saa vel maas med Jæder
 Vi bede, Gud bede,
 Gud sei os fra Rom!

Dog, som de fra Norden de Kamper i Staal,
 Som gjorde paa Smagen og Gaderne Raal,
 D'j vensked Kirken fra Mankelatin,
 D'j drak vi, tredt Haven, den altynde Vind,
 Da saar vi vel ogsaa med Skiftingen Vugt
 At fem med dens Meder i Vre og Tugt,
 Naar Ritig med Jæder
 Vi bede: Gud bede,
 Gud sei os fra Rom!

Ja, sover end over ed Kampernes Raad,
 D'j Jænger, paa Tredd med hoert Tredderens Vaad,
 Der Meder end Ritig om Danneværts Drot,
 At Danst er det Mit, hvad Dan Jæder for Galt;
 Da saar vi Ritig med Skiftingen Vugt,
 Da smage J d a n a s lufelige Tugt,
 Naar Ritig med Jæder
 Vi bede: Gud bede,
 Gud sei os fra Rom!

Der Vælder mar's Dage, det siger jeg frit,
 I Danst af Latinen var aldrig saa lit,
 D'j leit det skal Ipe til Skiftingen's Gra,
 At aldrig saa Danst var Latinen som nu,
 Saa vil vere Hege skal verde den leit,
 D'j leude med Gammens for Meder skelit:

Tal her vor Jæder
 For vi har det bedre!
 Gud sei os fra Rom!

17. 5. 8. Grundtvig.

Om Manductions-Veronet ved Kiøbenhavns Universitet.

en Efterkrift i Anledning af Prof. Clausens Erklæring paa det theologiske Facultets Vegne.

(Fæstet.)

Da mit Forslag floar saa langt udenom den almindelige Tankegang, saa jeg foreslør mig samvære derover og delt i et bestemt Exempel. Naar jeg havde besluttet mig til at holde en dogmatisk Forelæsning, saa vilde jeg først skrive og lide tykke saa usføelig en Dogmatik, som jeg troede mine jevnt gode Lædere fuldkommen kunde have inde i den Tid, der med Villighed kunde fortales, de skulde, under det theologiske Studium, anseende paa Dogmatiken. Men naar jeg nu skulde holde Forelæsninger over den tykke Væ, saa vilde jeg ikke benytte den som Paragrafer, mine Lædere skulde have en Udvikling af, men som en Udvikling, de skulde have en levende Grundforestilling om, for at de kunde med Fornøielse og Nyttelse kunde læse og høre den. Til en enkelt Times Forelæsning tænker jeg mig da, jeg kunde maaelig tage 4-5 Afsnit, og deraf give en fort og klar mundtlig Fremstilling. Af mine Lædere forventede jeg dernæst, at de paa min Opfordring vilde drøfte Mit i den tykke Væg — som ingelande var et Hveris, hvis Vægen duede Noget og var fleveet paa ret Danst, hvad jeg forudsætter den skulde vere — og naar jeg samlede med mine Lædere igjen, da vilde jeg i en eller to, tre Timer tale med dem om det jeg havde foredraget, og de kunde løst; — dog ønskede jeg